

When
EROS
Wounded Me ≡

Powerful Women Powerfully Portrayed!!

Σαν Με Λάβωσε ο Έρωτας / Δυναμικές Γυναίκες, Δυναμική Παρουσίαση!!

Caterina Pizaniás, PhD.

A feast for the mind and senses was experienced by theatre lovers in Vancouver during the third week of June 2006. The 2nd Annual Hellenic Cultural Week, June 16 – 25, 2006, featured a performance of a six-part series of monologues from Ancient Greek tragedies, monologues by women heroines about their feelings, deeds, and misdeeds after being wounded by Eros, the mischievous God of unbridled passion and Aphrodite's son and henchman. As befits such an exploration of the human condition, excerpts from Euripides predominate. It is common knowledge that the roles of female characters in classical Athens were conceived, written, and re-enacted by men, and probably shown to mostly men, but the fact remains that the female characters were some of the most interesting in the history of theater – and none were more powerful than those in Euripides' plays. Euripides struggled to show the humanity of the characters and their actions as consequence of their temperament and not just so that the gods' wishes will be fulfilled – he more than the other tragic playwrights brought to the fore the differences in understanding of the roles, positions, and expectations of women and men within the ancient *oikos*.

The six-part performance included two parts in Ancient Greek, the opening and closing monologues, both from Euripides' plays *Hippolytus* and *Medea*. Then a full Modern Greek translation of *Alcestis*' monologue from the homonymous play, *Phaedra*'s lament from *Hippolytus*, and *Medea*'s most powerful declaration to kill Jason's and her children along with Jason's wife-to-be and her father, in order to avenge her husband's unfaithfulness! Another great monologue from Sophocles' *Thracinae* is *Deianera*'s lament after she realizes that the shirt she prepared for Hercules to wear to keep him faithful was after all poisoned by the Centaur killed by Hercules. One could not have asked for a better interpretive group than Iliana Panagiotouni and Nikos Sakalides and their collaborators.

The three-night performance event at the Dance Center in Vancouver was sponsored by the Hellenic Community and the Dance Center in Vancouver, with help from the Greek Ministry of Culture. Sponsorships have come through the work of individuals such as Nikos Panos of the Greek Community and Mirna Zagar of the Dance Center. All successful international collaborations come with their own *Dei ex Machinae*, in this case through the tireless efforts of Paras Terezakis, the Artistic Director and Choreographer for Kinisis Dancesomatheater of Vancouver, and Zoe Delibasis at the Canadian Embassy in Athens.

When Eros Wounded Me was a collaboration of a number of individuals – all with strong careers in theatre within Greece and around the world – including actress Iliana Panagiotouni, director Nikos Sakelaris, translator Tasos Roussos, set and costume design construction by Aphrodite Koutsoudaki and Guy Matis, music and sound by Asimakis Kondoyannis. It is a collaboration that was first performed during the Margarita and Caracas International Theatre Festivals in 1997 to great acclaim. Let us hope that other Greek communities will invite this most talented group to get a small taste of powerful women in theatre.

O ιλάτριες του θεάτρου έζησαν μια πανδαισία για το μυαλό και τις αισθήσεις στο Βανκούβερ την τρίτη εβδομάδα του Ιουνίου 2006. Στο πλαίσιο της Β' Ετήσιας Ελληνικής Πολιτιστικής Εβδομάδας, που έλαβε χώρα μεταξύ 16-25 Ιουνίου 2006, πραγματοποιήθηκε παράσταση με μια σειρά μονόλογων σε έξι πράξεις, οι οποίοι προέρχονταν από αρχαίες ελληνικές τραγωδίες. Πρόκειται για μονόλογους ηρωίδων που αναφέρονται στα αισθήματα, στις πράξεις τους καθώς και στα αδικήματα που διέπραξαν αφότου τις πλήγωσε ο Έρωτας – ο σκανδαλιάρης Θεός του αχαλίνωτου πάθους, γιος και πρωτοπαλίκαρα της Αφροδίτης. Και όπως αρμόζει σε μια τέτοια εξερεύνηση της ανθρώπινης υπόστασης, την κυριαρχία κατέχουν αποσπάσματα από έργα του Ευριπίδη. Είναι κοινώς γνωστό ότι στην αρχαία Αθήνα αυτοί που εμπνέονταν, έγραφαν και υποδύονταν τους γυναικείους ρόλους ήταν άντρες και πιθανόν οι παραστάσεις δίνονταν μπροστά σε κατά βάση αντρικό κοινό, ωστόσο, το γεγονός ότι οι γυναικείοι χαρακτήρες συγκαταλέγονταν στους πιο ενδιαφέροντες στην ιστορία του θεάτρου παραμένει, ενώ κανένας δεν ξεπερνούσε σε δυναμισμό εκείνους που παρουσίαζε ο Ευριπίδης στα έργα του. Ο Ευριπίδης αγωνίστηκε να προβάλλει την ανθρώπινη πλευρά των χαρακτήρων και των ενεργειών τους ως συνέπεια της ιδιοσυγκρασίας τους και όχι απλά ως συνέπεια της εκπλήρωσης των επιθυμιών των θεών. Περισσότερο από τους άλλους τραγικούς συγγραφείς, εκείνος ήταν που έφερε στο προσκήνιο τις διαφορές στην κατανόηση των ρόλων, των θέσεων και των προσδοκιών γυναικών και αντρών στον αρχαίο οίκο.

Η παράσταση, που εξελίχθηκε σε έξι πράξεις, περιελάμβανε δύο στα αρχαία ελληνικά – τους μονόλογους της έναρξης και του τέλους – προερχόμενες από τα έργα του Ευριπίδη *Ιππόλυτος* και *Μήδεια*. Στη συνέχεια, παρουσιάστηκαν σε πλήρη μετάφραση στα νέα ελληνικά ο μονόλογος της Άλκηστης από το ομώνυμο έργο, το μοιρολόι της Φαίδρας από τον *Ιππόλυτο*, καθώς και η βαρυσήμαντη δήλωση της *Μήδειας* ότι θα σκοτώσει τα παιδιά, που απέκτησε από τον Ιάσωνα, μαζί με τη μέλλουσα σύζυγό του και τον πατέρα της, προκειμένου να εκδικηθεί την απιστία του άντρα της! Ακόμη ένας σπουδαίος μονόλογος, αυτή τη φορά από το έργο του Σοφοκλή *Τραχίνια*, είναι το μοιρολόι της *Δηιάνειρας*, όταν συνειδητοποιεί ότι ο Κένταυρος τον οποίο σκότωσε ο Ηρακλής, είχε δηλητηριάσει το χιτώνα που εκείνη ετοίμασε για να φορέσει ο Ηρακλής ώστε να της είναι πιστός. Ασφαλώς, κανείς άλλος δεν θα μπορούσε να ερμηνεύσει καλύτερα τους ρόλους από την Ηλιάνα Παναγιωτούνη, τον Νίκο Σακαλίδη και τους συνεργάτες τους.

Η παράσταση, που ολοκληρώθηκε σε τρεις βραδιές στο Dance Center στο Βανκούβερ, χρηματοδοτήθηκε από την Ελληνική Κοινότητα και το Dance Center του Βανκούβερ, με τη συνδρομή του Υπουργείου Πολιτισμού της Ελλάδας. Οι χρηματοδοτήσεις ήταν αποτέλεσμα της δουλειάς ατόμων, όπως του Νίκου Πάνου της Ελληνικής Κοινότητας και της Mirna Zagar του Dance Center. Όπως όλες οι επιτυχημένες διεθνείς συνεργασίες έχουν το δικό τους από μηχανής θεό, έτσι και αυτό το εγχείρημα δε θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Ήταν αποτέλεσμα των ακούραστων προσπαθειών του Παρασκευά Τερεζάκη, Καλλιτεχνικού Διευθυντή και Χορογράφου του Kinisis Dancesomatheater, και της Ζωής Δελίμπαση της Πρεσβείας του Καναδά στην Αθήνα.

Η παράσταση *Σαν Με Λάβωσε Ο Έρωτας* ήταν αποτέλεσμα συνεργασίας σημαντικού αριθμού ατόμων με σπουδαία καριέρα στο θέατρο, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. Σε αυτούς τους συντελεστές περιλαμβάνονται η ηθοποιός Ηλιάνα Παναγιωτούνη, ο σκηνοθέτης Νίκος Σακελάρης, ο μεταφραστής Τάσος Ρούσσο, οι σκηνογράφοι και ενδυματολόγοι Αφροδίτη Κουτσουδάκη και Guy Matis και ο Ασημάκης Κοντογιάννης στη μουσική και τον ήχο. Πρόκειται για μια συνεργασία που συμμετείχε για πρώτη φορά στο Διεθνές Φεστιβάλ Θεάτρου Margarita και στο Διεθνές Φεστιβάλ Θεάτρου στο Καράκας το 1997, αποσπώντας εγκωμιαστικά σχόλια. Ας ελπίσουμε ότι και άλλες ελληνικές κοινότητες θα προσκαλέσουν αυτή την ιδιαίτερα ταλαντούχα ομάδα, προκειμένου να πάρουν μια μικρή γεύση από τις δυναμικές γυναίκες του θεάτρου.